

WOJEWODA OPOLSKI

PN.III.4131.1.139.2018.JP

Opole, dnia 17 października 2018 r.

**Pan
Tomasz Cichoń
Przewodniczący Rady Miejskiej
w Ujeździe
ul. Sławięcicka 19
47-143 Ujazd**

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2018 r. poz. 994)

stwierdzam

nieważność uchwały nr XLVIII.294.2018 Rady Miejskiej w Ujeździe z dnia 24 września 2018 r. w sprawie szczegółowych warunków przyznawania i odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze, z wyłączeniem specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi, oraz szczegółowych warunków częściowego lub całkowitego zwolnienia z opłat, jak również trybu ich pobierania – z powodu istotnego naruszenia prawa.

Uzasadnienie

W dniu 24 września 2018 r. Rada Miejska w Ujeździe, powołując się m. in. na art. 50 ust. 6 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1508), podjęła uchwałę nr XLVIII.294.2018 w sprawie szczegółowych warunków przyznawania i odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze, z wyłączeniem specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi, oraz szczegółowych warunków częściowego lub całkowitego zwolnienia z opłat, jak również trybu ich pobierania.

Zgodnie z art. 50 ust. 6 ustawy o pomocy społecznej rada gminy określa, w drodze uchwały, szczegółowe warunki przyznawania i odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze, z wyłączeniem specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi, oraz szczegółowe warunki częściowego lub całkowitego zwolnienia od opłat, jak również tryb ich pobierania.

W ocenie organu nadzoru z treści przywołanego przepisu jednoznacznie wynika, że ustalenie kosztu jednej godziny usług opiekuńczych i specjalistycznych usług opiekuńczych determinuje wysokość opłaty, stanowiąc jeden z kluczowych elementów uchwały podjętej na podstawie art. 50 ust. 6 ustawy o pomocy społecznej. Tymczasem Rada Miejska w Ujeździe przyjęła w § 4 ust. 1 kwestionowanego aktu generalną zasadę, zgodnie z którą koszt jednej godziny usług opiekuńczych oraz specjalistycznych usług opiekuńczych określają umowy o realizację tych zadań. Rada nie

określiła kosztu jednostkowego, ani też nie wskazała innego sposobu, jaki umożliwiłby bezsporne ustalenie wysokości opłaty za 1 godzinę usługi. Pominięcie przez Radę obligatoryjnego elementu upoważnienia ustawowego stanowi istotne naruszenie art. 50 ust. 6 ustawy o pomocy społecznej (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 3 września 2014 r., sygn. akt: I OSK 1218/14; wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 5 marca 2015 r., sygn. akt: II SA/OI 42/15). Zauważyć przy tym należy, że niepełna realizacja przez organ upoważnienia ustawowego w tym zakresie uniemożliwia prawidłowe wykonywanie podjętego aktu – co w istocie nie pozwala na ustalenie w drodze decyzji administracyjnej wysokości opłaty za konkretną usługę opiekuńczą wobec zindywidualizowanego podmiotu, ubiegającego się o jej przyznanie. Z tego też powodu powyższe naruszenie skutkuje koniecznością stwierdzenia nieważności uchwały nr XLVIII.294.2018 w całości.

Organ nadzoru wyjaśnia również, że niedopuszczalnym jest cedowanie przez Radę Miejską w Ujeździe posiadanej delegacji ustawowej do określania wysokości kosztu omawianych usług opiekuńczych na inny podmiot – w analizowanym przypadku koszt jednej godziny miałby wynikać z umowy o realizację tych zadań, podczas gdy powinien zostać określony w akcie prawa miejscowego, skierowanym do szerokiego kręgu potencjalnych adresatów.

Należy również zwrócić uwagę na to, że z istoty aktu prawa miejscowego, jakim jest przedmiotowa uchwała, wynika niedopuszczalność takiego działania organu realizującego delegację ustawową, które polega na powtarzaniu bądź modyfikacji wiążących go norm o charakterze powszechnie obowiązującym. Takie stanowisko znajduje odzwierciedlenie w utrwalonej linii orzeczniczej, uznającej za niedopuszczalne powtórzenie regulacji ustawowych bądź ich modyfikację przez przepisy prawa miejscowego. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 14 października 1999 r. (sygn. akt: II SA/Wr 1179/98, OSS 2000/1/17) trafnie zauważył, że „uchwała organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego nie może regulować jeszcze raz tego, co zostało zawarte w obowiązującej ustawie. Taka uchwała, jako istotnie naruszająca prawo, jest nieważna. Trzeba bowiem liczyć się z tym, że powtórzony przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go powtórzono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy”.

W związku z powyższym, za istotnie naruszający prawo uznać należy § 2 ust. 3 kwestionowanej uchwały, zgodnie z którym rodzaj i zakres usług opiekuńczych oraz wysokość odpłatności za te usługi określa Kierownik Ośrodka Pomocy Społecznej w drodze decyzji administracyjnej. Zapis ten w zakresie, w jakim stanowi, że udzielenie pomocy następuje w drodze decyzji administracyjnej, stanowi powtórzenie art. 106 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej.

Mając na uwadze powyższe, stwierdzam jak na wstępie.

Na podstawie art. 98 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, w związku z art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302 ze zm.) niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu za pośrednictwem Wojewody Opolskiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

Z up. Wojewody Opolskiego

Beata Adamus
Dyrektor Wydziału
Prawnego i Nadzoru

Sprawę prowadzi: Joanna Piekarz, Referent prawny, Wydział Prawny i Nadzoru, tel. 77 45 24 462.